

РЕШЕНИЕ

№ 34686

гр. София, 23.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **6013** по описа за **2025** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), чрез главен юрисконсулт Б. срещу Решение № 988 от 17.03.2025 г. по анд № 1423/2025 г. по описа на СРС, НО, 3 с-в, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 59 от 18.12.2024 г., на председателя на КЕВР, и на „Електроразпределение Север“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лв. за нарушение на чл. 215, ал. 4 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ и е предупреден, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

В жалбата се навеждат доводи за неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 НПК, поради което се иска неговата отмяна. Според касатора неправилно СРС е приел, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. В административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, спазени са стриктно императивните разпоредби на ЗАНН като Наказателното постановление е издадено от компетентен орган и се явява законосъобразно и мотивирано. Искането до съда е за отмяна на решението и потвърждаване на НП като законосъобразно. Претендира присъждане на разноски за двете съдебни инстанции.

По делото е постъпил отговор на касационна жалба от „Електроразпределение север“ АД

на 25.04.2025 г., в който оспорва жалбата и счита решението на СРС за правилно и мотивирано. В проведеното по делото открито заседание, касаторът, чрез юрк. Б., поддържа касационната жалба. Претендира присъждане на разноски за двете съдебни инстанции, съобразно представен списък. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, представлява се от адвокат Т., оспорва жалбата, а решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на разноски по делото, съобразно представен списък.

СГП изразява становище за неоснователност на жалбата, решението на СРС, като правилно следва да бъде оставено в сила.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В атакуваното решение СРС правилно е установил фактическата обстановка във връзка с извършеното нарушение въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че „Електроразпределение Север“ АД не е представило в КЕВР в срок до 17.07.2024г. доказателства за изпълнение на задължителни указания по т.2 от Решение №Ж-239/20.03.2024г., включително и копия на протоколи от измерване на качеството на доставяната ел. енергия. Решението е било по повод на жалба от В. И. С.. Съгласно т.2 от това Решение, в 3-месечен срок след изпълнение на указанията по т.1, дружеството да постигне качество на ел. енергия, отговарящо на показателите, определени от Методиката за отчитане изпълнението на целевите показатели и контрол на показателите за качество на ел. енергия и качество на обслужването на мрежовите оператори, обществените доставчици и крайните снабдител. Според т.1 от това Решение, в 2-месечен срок от получаването му, дружеството е следвало да предостави на Комисията план-график за изпълнение на действия за подобряване на качеството на електрозахранването по отношение на напрежението на обекта на подалия жалбата. Дружеството е представило план-график за изпълнение на т.1 от Решението с писмо от 10.04.2024г., поради което 3-месечния срок за изпълнение на указанията по т.2 от Решението е бил до 10.07.2024г. Посочено е, че до 18.07.2024г. не са били представени доказателства за изпълнение на т. 2 от Решението в срок - нарушение на чл. 215, ал. 4 от ЗЕ.

С писмо вх. № Е-11В-00-3/01.10.2024 г. дружеството е уведомило Комисията, че продължава с изграждането на енергийните съоръжения.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното Наказателно постановление.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че НП е издадено от компетентен орган, в рамките на правомощията му, но е преценил, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, поради което е отменил НП и е предупредил дружеството – жалбоподател, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на съдебният акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание..

Съгласно чл. 218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението по чл. 63, ал.1, изр.1 ЗАНН на първоинстанционния съд. Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспорваното решение, за които следи служебно.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки изключително подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени

фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителя и са обсъдени писмените доказателства. Преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва проверката за законосъобразност при приложението на чл. 28 от ЗАНН. Когато съдът констатира, че предпоставките на разпоредбата са налице, но наказващият орган не я е приложил, това е основание за отмяна на НП и на съдебното решение, което го потвърждава, поради издаването им в противоречие със закона /Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г. на ВКС по т.н.д. № 1/2007 г., ОСНК/.

Настоящият състав на АССГ споделя доводите на СРС за приложимост на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. При тълкуването на посочената норма следва да се съобразят същността и целите на административнонаказателното производство, уредено в ЗАНН, като се има предвид и субсидиарното приложение на НК и НПК. Логическото и систематично тълкуване на материалноправната норма на чл. 28 ЗАНН аргументира нейната приложимост спрямо всички административни нарушения, включително и за тези на просто извършване /формални нарушения/. В процесния случай, както правилно е приел и СРС, налагането на административно наказание- имуществена санкция в размер на 20 000 лв. на Е. Север“ АД за нарушение на чл. 215, ал. 4 от Закона за енергетиката макар и в минималния предвиден в закона размер е прекомерно тежко и не отговаря на целите, заложи в чл. 12 ЗАНН.

СРС е изложил множество доводи защо нарушението е маловажно като е анализирал предприетите действия от страна на наказаното дружество в изпълнението на задължителните указания по т. 2 от решение № Ж-239 от 20.03.2024 г. на Комисията, като например обстоятелството, че в едномесечен срок от получаване на Решението дружеството е представило план-график за изпълнение на действия за подобряване на качеството на електрозахранването по отношение на напрежението на обекта на подалия жалбата. С писмо дружеството надлежно е уведомило КЕВР, че според план-графика, всички действия по т.2 от Решението могат да бъдат извършени до 10.04.2025г., тъй като за подобряване на качеството на доставяната ел. енергия до адреса на абоната е необходимо изграждане на нова въздушна мрежа ниско напрежение по реда на ЗУТ, като предстои внасяне на документи за издаване на разрешение за строеж, поради което срокът от три месеца не е достатъчен за изпълнение на т.2 от Решението. От доказателствата по делото се установи и че преди съставяне на констативния протокол – 01.10.2024г. дружеството отново е уведомило КЕВР, че е необходимо по-дълъг срок, а именно до посочения по план-графика и е приложило доказателства за предприетите действия за изпълнение на т.2 от Решението. Във връзка с посоченото настоящият състав на АССГ, счита, че правилно от СРС са отчетени и процедурните нормативни изисквания, които трябва да се изпълнят, свързаните с тях срокове и обвързаността с други органи, както и не еднократното уведомяване на КЕВР за това.

По разноските:

При този изход на спора, на осн. чл.63д, ал.1 от ЗАНН в полза на ответника по касация следва да се присъдят сторените разноски, които са претендирани в размер на 2 640 лв., видно от представен списък за разноските, Договор за правна защита и съдействие № 25362/23.04.2025, Фактура № 26534/23.04.2025 г. и копие от кредитен превод на възнаграждението в полза на адвокатско дружество „В., Ж. и партньори“. Неоснователно е възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, тъй като е в предвидения размер съгласно разпоредбата на чл.18, ал.2 от Наредба №1/09.07.2004г. за възнаграждения за адвокатската работа, както и с оглед на размера на имуществената санкция – 20 000 лева, е приложим чл.7, ал.2, т.3 от същата наредба, която предвижда минимално възнаграждение от 1 300 лева плюс 9% за горницата над 10 000 или

2 200 лева е минималното адвокатско възнаграждение като се прибави ДДС 20 % възлиза на 2640 лв. лв., точно колкото е и заплатеният адвокатски хонорар.

По така изложените съображения решението на СРС се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XXVIII КС

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 988 от 17.03.2025 г. по анд № 1423/2025 г. по описа на СРС, НО, 3 с-в, с което е отменено НП № 59 от 18.12.2024 г., на председателя на КЕВР и е предупреден, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪЖДА КЕВР да заплати на „Електроразпределение Север“ АД адвокатско възнаграждение в размер на 2640 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.